

คู่มือ โลกียะมาร

กัณฐะ

เทวทัต โกลิยะ

เริ่มจากดินสู่ดินคือมาร แก้ไขสิ่งผิดคือลิขิตอันทรงเกียรติ

Chapter 01 หลักการจิตimar

เริ่มต้นคือ โลกะในความรู้ โทษะเพื่อปกป้องเวลา โมะหะในโลกที่เต็มไปด้วยความสุข จึงพยายามในการเข้าใจธรรมชาติของการได้เกิดมา เพื่อรู้ว่าเกิดมาทำไม ทำไมจึงได้รับโอกาสอันล้ำค่าเกิดมาเป็นลิง มีภาษา มีวิชา มีกำลัง จึงพยายามใช้สิ่งที่มีในการทำประโยชน์เพื่อส่วนรวม คือ ความคิดของผู้เป็นบ้าเข้าใจในค่าของ ความรู้ เวลา และ พืช คือ หนุ-มาร ผู้ถวายกระดูคางเพื่อกลับมาเกิดอีกครั้งทุกชาติไป 555

ปลูกต้นไม้ คือ การทำสิ่งที่เรียกว่า ใช้เวลาให้เป็นประโยชน์ คือ หลักการคิดของนักวิทยาศาสตร์ที่เข้าใจในกระบวนการพื้นฐานการทำงานของพืช การสังเคราะห์ด้วยแสง กระบวนการที่เป็นหัวใจสำคัญของเรื่องทางโลก คือ การสร้าง oxygen ลมหายใจ ธาตุลมที่บางที่ไม่มีอยู่ในดาวอื่น ๆ ที่ไม่มีพืช ไม่มีชีวิต ไม่มีจิตใจ ไม่มีอะไรนอกจากนี้พาล คือสิ่งแรกที่โลกียะมารต้องศึกษาจนเข้าใจถ่องแท้ คือกระบวนการสร้างประโยชน์ของพืชทางลมหายใจ กระบวนการที่จะส่งผลให้มีชีวิตต่อไป ชั่วกับกาล

การสังเคราะห์แสงของพืช คือ กระบวนการที่เรียกว่า **Photosynthesis** ในภาษาฝรั่ง ที่มีใน พืช จุลชีพ ที่มีกระบวนการที่ซับซ้อนในระดับรายละเอียดที่ต้องศึกษา แต่ ภาพรวมคือการใช้โลกะในสิ่งที่ควร เพื่อรู้ถึงกระบวนการวิเศษที่ไม่มีที่ไหนในจักรวาล ณ ชาตินี้ตอนนี้ที่เรารู้ ด้วยวิทยาศาสตร์ คือ ชีวิต

ดวงอาทิตย์คือปฏิกิริยาฟิวชั่น ที่อยู่ในระยะที่เหมาะสม และ ปลอดภัยในระดับหนึ่งเพราะ **Ozone** ที่พืชสร้างจากกระบวนการสังเคราะห์แสง คือ **O₂** ที่เกิดจากพืชจะเป็นสารตั้งต้นของเกราะคุ้มภัยจากพลังงานคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าที่ปลดปล่อยจากปฏิกิริยาฟิวชั่นคือแสงพระอาทิตย์ส่วนที่ไม่อาจจะเห็นได้ด้วยดวงตาแต่สามารถเห็นได้ด้วย ดวงตาที่สามของมารคือดวงตาแห่งวิทยาศาสตร์ คือคลื่นพลังงานในย่านของ UV ที่มีความถี่สูงมากพอที่จะทำลายเซลล์ของเราที่วิวัฒนาการมาในโลกในยุคที่เต็มไปด้วย **Ozone** คือเกราะคุ้มกันที่พืชสร้างให้ **Ozone** ที่คอยดูดซับรังสีคลื่นความถี่สูงที่เป็นพิษกับโปรตีนที่เป็นส่วนประกอบใน **DNA** ของทุกชีวิตในโลกแห่งวิวัฒนาการที่บางที่ถ้าได้รับมากไปอาจจะเกิดการผิฝย่นกลายเป็นมะเร็งจนเราต้องพบเจอกับโรคร้าย คือได้รับการคุ้มครองจาก **Ozone** ส่วนรังสีแกมมาที่รุนแรงกว่านั้นจะได้รับการหักเหจากสนามแม่เหล็กโลกส่วนหนึ่งออกไปอีกส่วนหนึ่งพุ่งเข้าสู่ขั้วแม่เหล็กโลก คือกลไกการทำงานของสนามพลังงานแม่เหล็กไฟฟ้าที่โลกสร้างมาให้ เหลือเพียงปริมาณเล็กน้อยที่เข้าสู่ชั้นพื้นผิวที่เราอาศัยที่ถูกห่อหุ้มไปด้วย ไนโตรเจน78 และ ออกซิเจน21 ที่เหลือคือธาตุอื่น ๆ คือโลกของเรานั้นห่อหุ้มด้วย มหาสมุทรใหญ่ลึก 10 กิโลเมตร คือ ท้องทะเลแห่งไนโตรเจนและ ออกซิเจนที่พืชสร้างให้เรา คือ สิ่งที่ต้องเข้าใจว่าเราคือเดรัจฉานที่อาศัยอยู่ในท้องทะเลแห่งวายุ คือ สิ่งที่มี **DNA** ต่างจากวานร แค่ 4% คือพื้นฐานที่ต้องระลึกไว้เสมอในเบื้องต้นว่าพืชนั้นคือ เสาหลักของทะเลแม่แต่ในทะเลแห่ง ไยโตรเจนที่เราสามารถระลึกได้ว่าเคยอาศัยในชาติก่อน ๆ ที่บางที่ก็อาจจะระลึกย้อนไปได้ถึงก่อนที่จะวิวัฒนาการลงไปในทะเลแห่งนี้ได้คือความจริง

Chapter 2 มะเร็งภัยแห่งความสุข

ถ้าเข้าใจพื้นฐานในการใช้ชีวิตในมิติแห่งการกลืนกินนี้จะเข้าใจในพื้นฐานการส่งต่อพลังงานคือ การกินเพื่อมีความสุข การขี้เพื่อปลดทุกข์ การขี้เพื่อวิวัฒนาการ และการนอนเพื่อพักผ่อน บางทีการกินอิม นอนหลับคือความสุข จากการใช้ชีวิต ในโลกใบนี้ คือรางวัลที่ได้เกิดมา จากการล่าแดกคือกินอิม และ ไม่ถูกล่าแดกคือมีที่ปลดปล่อยนอนหลับ คือเฟื่องใน สุขนิยาย ต่างกับ ทุกชนิกาย ผู้เฟื่องในทุกข์ นั่งสมาธิ อันนี้ อันนี้ กันไป 555 คือสิ่งที่อยากบอกว่า ทุกข์ สมุทัย มันคือมายา ไม่มีใครหนีพ้นการปวดขี้ได้คือเรื่องจริง คือความจริงทางโลกที่ไม่อยากให้หลอกตัวเอง บางทีอันนี้มากเป็นมะเร็งอันนี้ก็คงเช่นกัน แต่การขี้เรี่ยราดก็ไม่ใช่ว่าดี จะพาลมีโรคร้ายในสภาพแวดล้อมที่โลกเต็มไปด้วย โรคร้ายที่เกิดจากการนั่งเฉยปล่อยวาง ในประโยชน์ของพืช พาลคิดว่าพืชไม่มีชีวิตจิตใจ เมตตาสัตว์ก็เพียงพอ 555 ใจหรือใจไปเชื่อมั่น เพราะความจริงคือ สิ่งที่เราควรมอมเมตตาคือพืช คือ ชีวิตที่สร้างลมหายใจ ให้นานั่งสมาธิหายใจทั้งกัน พุด ไร่วว พุดธ่ออออ 555 โดนหลอกปล้นเวลาให้หายใจทั้งกันทุกวันคือไม่บริสุทธิ์ใจ

เพราะถ้าบริสุทธิ์ใจหวังดีคงให้ไปขุดดินปลูกต้นไม้กัน เปลี่ยนแปลงลมหายใจออกที่เต็มไปด้วย Co2 เป็นสารประกอบไฮโดรคาร์บอนมากมายด้วยพืชที่เราดูแล คือมิตรที่บริสุทธิ์ใจไม่เคยพาลกับเราเหมือนกับความเชื่อมากมายที่พาลกับพืชว่าไม่มีชีวิตจิตใจ คือ มุมมองที่ต่างออกไปของมารบดี ที่บางทีเห็นคนหลายคนสติบดิ่งหายใจทั้งไปวัน ๆ เพื่อความสุขส่วนตัว ทั้ง ๆ ที่มันจะทำให้ปวดหลังและเป็นริดสีดวง คือ วิทยาศาสตร์ความจริงทางโลกที่บอกถึงโทษของการนั่งเฉย ๆ ไม่ทำอะไรอะไรนาน ๆ คือทางแห่งความสุขจากการเส้นยืด ปวดหลัง ปวดตูด ที่หลายคนเชื่อพุทธะและเลือกทำ

มะเร็งจากความสุข จะกัดกินผู้ที่มีความสุขมากกว่าความสุขคือหลักการ การอึดเสปเรื้อรังในร่างกายจากการใช้ชีวิตประจำวันนั้นจะสร้างเซลล์มะเร็ง บางทีต้องรู้จักรักษาตัวรอด ด้วยการลดการอึดเสปมากมายด้วยสารประกอบที่พืชมอบให้ คือ สารพฤษทางยา คือการพยายามรู้รักษาตัวรอดคือยอดคน รู้ว่าเจ็บตรงไหนปวดตรงไหนคือเรารู้ดี รู้สรรพคุณของพืช นั่นคือศึกษาได้เช่นกัน พืชวิเศษที่เป็นรางวัล ให้น้ำกล่ำที่หลุดพ้นจากความกลัว คือ กัญชรา คือพืชที่สามารถจัดเรียงองค์ประกอบทางเคมีคือ น้ำตาลแห่งความสุข THC และความผ่อนคลาย CBD ที่เพิ่มความสุขในตอนกินอิมอร่อย และนอนหลับสบายคือรางวัลของผู้ที่ได้ก้าวขึ้นมาเป็นนักล่าที่ไม่ต้องโดนแดกทั้งเป็นคือเหนือกว่าเผ่าพันธุ์อื่นที่อาศัยร่วมกัน

หลุดพ้นจากโรคร้ายที่จ้องล่าแดกเราด้วยปัญญาที่ใช้ความโลภหามาได้ ใช้โทษะปกป้องไว้ คือ โมหะในเวลาที่มีค่าใช้ได้ เกิดประโยชน์จนสุดทาง ไม่เป็นเหยื่อโดนล่าแดกจากสิ่งใดหรือโรคร้าย คือ เป้าหมายปฏิบัติการ รู้รักษาตัวรอดคือยอดลิง หรือ ร่างแยก หนู-มาร ชาญสมร ทิ้งหางการพอกที่จู่กับโรคร้าย ด้วยความบริสุทธิ์ใจ เพียงอย่างเดียว

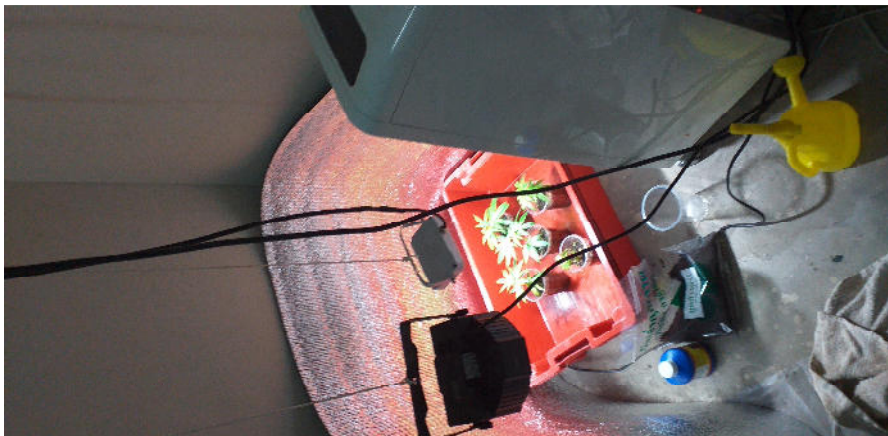
Chapter 3 พรรคกระยาจกมารชอทานเวลา

เพราะต้องการแจกจ่ายความรู้ในประโยชน์ของพืชจึงจำเป็นต้องขอเวลาอันมีค่าของผู้อื่นตอบแทน เวลาที่ไม่สามารถแลก
กลับได้แม้ใช้ทรัพย์สินใด ๆ ที่ครอบครอง จึงจำเป็นต้องหาคนที่เหมาะสมกับชาติหน้า คือ คนที่มีค่าต่ออนาคต เพื่อมอบ
ความรู้ในทางโรคมัย ผู้ที่พร้อมสำหรับชาญโลกีย คือผู้ที่มี เมตตามากพอรับฟัง การรณาสละเวลามอบให้ และ มุทิตาต่อ
ความรู้ในคุณทางยาของพืช และ อุเบกขาในความเชื่องมง่าย เพราะบางที่เราสามารถหลุดพ้นจากโรคมัยได้ ด้วยชาญ
โลกีย คือ โลกะในความรู้มากพอ มีโทษะเพื่อปกป้องพืช มีโมหะเพื่อดูกลหลานในอนาคต คือ หลงในชาติหน้าที่ไม่สามารถ
เลือกที่เกิดได้ แต่เลือกสภาวะแวดล้อมที่ดีได้จากการ เสียสละเวลา ความรู้ เพื่อ พืช ในชาตินี้เท่านั้นเอง ปลุกต้นไม้ก็ญชรา
แจกจ่ายผู้ประสพโรคมัย ขอบอกกล่าวในประสพการณ์ การปลูกไม้ดอกที่เป็นรางวัลแห่งความสุขของการได้เกิดมาอยู่บน
จุดสูงสุดของห้วงไส้อาหาร ไม่ต้องกลัวโดนหลอกแดกสบายใจ

รับต้นชำจากท่านอาจารย์ เต็มวันแรกกกกกกกกก 5 ต้นพร้อมความรู้เบื้องต้นในการปลูก



ลองจัดหาอุปกรณ์เบื้องต้นคือ แสง น้ำ และ อากาศ คือ หลอดไฟสว่าง ๆ น้ำก็อกรรมดา และพัดลม 555 เพื่อเริ่มทำการ
ทดลอง ภัยชรา ในทุกทาง



พอโตขึ้นนิดซึนกับสภาพแวดล้อมใหม่ก็ย้ายกระถางใหญ่ขึ้น ออกมาจากแก้ว



พอเริ่มโตก็เตรียมการขยายพันธุ์ด้วยวิธีการ โคลนนิ่ง ดาร์กไซค์ 5555 คือเตรียมตัดมาปักชำ เพิ่มจำนวน



ตัดมาซาก็หาอะไรครอบไว้ป้องกันการคายน้ำเพราะยังไม่มีรากต้องประคองให้สร้างรากก่อนจะได้ผ่านกระบวนการชำอย่างปลอดภัย



เริ่มเพิ่มจำนวนไฟพยายามจัดทรง ให้สังเคราะห์แสงได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ



ตัดแต่งไม่เสียเปล่าก็ทำได้ โคลนนิ่งต่อไป คือวิฆาณารยอดเล็ก ๆ ก็ทดลองชำ ติดหมด เพราะ ปลุกในห้องควบคุมอุณหภูมิ
อัดไฟ อัดปุ๋ย อัดCo2



พอสวยงามก็พยายามศึกษารูปร่าง เพื่อเตรียมเข้าสู่ช่วงต่อไปคือ ทำดอก



ส่วนที่ชำใหม่ก็เริ่มโตว่ากันไปค่าไฟแดกบานนนนน 555



ช่วงทำดอกต้นไม้จะสูงเพิ่มอีกนิดต้องเผื่อไว้ด้วยเดี๋ยวชนไฟไปไหมไฟพัง 555



ทดลองต่อไปเรื่อย ๆ หาไฟหลาย ๆ แบบมาทดลองสนุกดี ค่าบัตรเครดิตมาทีจะเป็นลม 555



หมูนไปหมูนมากวนตีนเล่น ๆ ให้อายปวดคอเวลาดู ทำดอกดีกว่าชักอยากรู้



เริ่มทำดอกก็จะเห็นว่ามีหนามเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ คือเพชรที่เป็น THC CBD ที่ต้องการเอาไว้ใช้เป็นยา



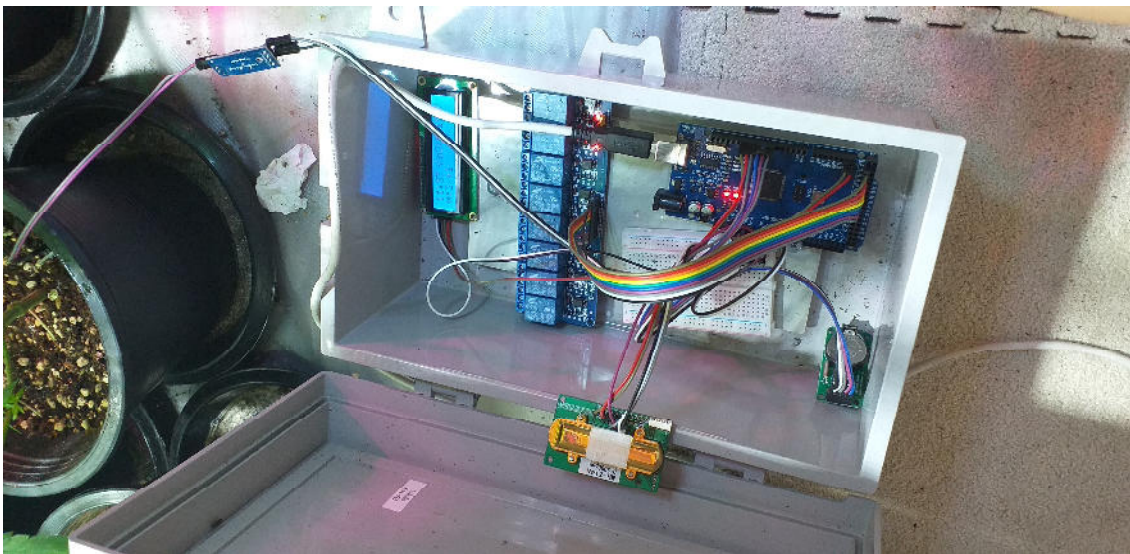
ออกดอกต่อไปชั่วโมงไฟ 12 ชั่วโมงชักสูงเร็ว



อุณหภูมิไฟไม่รู้เพราะเปิดแอร์ แอร์จะดึงความร้อนออกจากห้องไปหมด การเปิดแอร์ปลุกจึงเปลืองไฟมาก ค่าไฟมาที่แทบเป็นลม 555 ห้องเดียวเอง ไม่กล้าเปิดเย็นมากด้วยทำให้ส่งผลเสียตามมาคือ เทอร์ป็นระเหยมากเกินไปไม่ค่อยแชบ 555



ทดลองศึกษาทำเซนเซอร์ Co2 เก็บ Log ปริมาณ Co2 ในห้อง จนค้นพบความลับที่โหดร้าย บรรลุ 555



เริ่มฟอร์มดอก เกษรก็จะแย่งกันแทงออกมาเริ่มเป็นก้อนเริ่มเป็นรูปทรง อันนี้เริ่มป่วยตาย แออัดเกินไป อัดปุ๋ยเกินไปความ
ชื้นหายเริ่มมาเยือน



อันนี้ก็ส่วนทำใบชำใหม่ไปเรื่อย ๆ



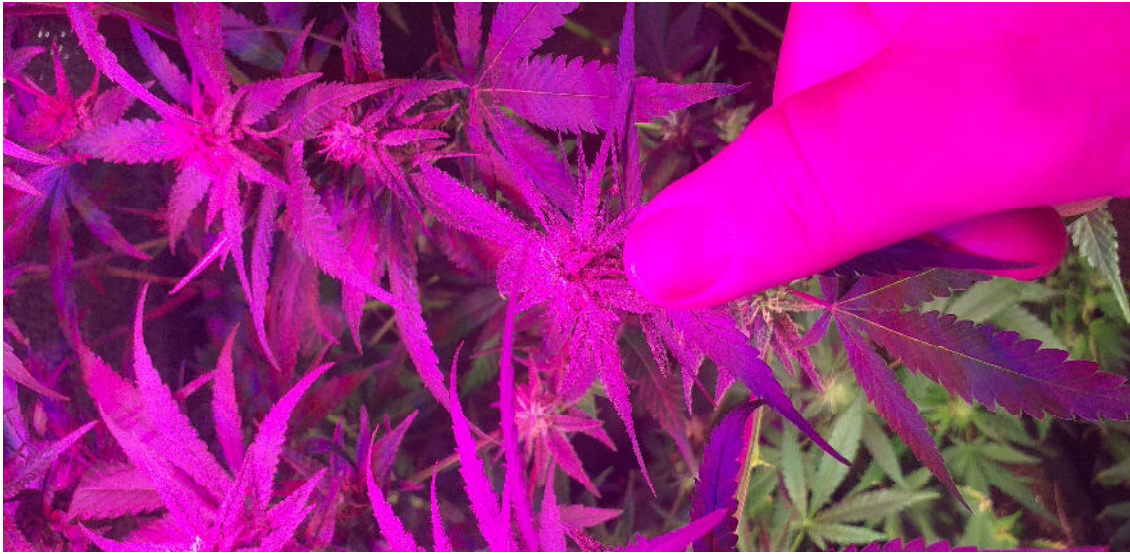
ตัดแต่งซะหน่อย ชักแน่นไป งบแอร์ก็ค่าไฟ รกไปหมด แน่นเกินไป ความซึบหายต่อไปกำลังมาเยือน 555



เริ่มรู้จักกับไพโรโครมเริ่มมีเกิร์ดขาวๆ โผล่ทีไร



ขนาดเริ่มใหญ่เท่านี้มือ 555



ไม่อะไรมากก็รอไปเรื่อย ๆ



ปลูกดินγκแอร์ปลูกติดกันเกินไป เกร็ดไม่ค่อยมี



อันที่ซ้ำไว้ใหม่ก็เริ่มมาละ



เกษรเริ่มเหลือง น่าจะพอเริ่มได้ อาจารย์ได้บอกใบเยอะจัง บ้าใบ 555 มือใหม่ไม่เคยลอง



พอกั้ตัดมาห้อยรอแห้ง จะได้สูปดอกซะทีสูปแต่ใบ เจ็บบบบบบ ครอบออออออ 555



ก็ทำไว้ก็ได้ เริ่มได้ รอบต่อไปต้องเอาให้ดีขึ้น



ย้ายต้นที่พอได้ไปโชนออกดอก ไม่ยอมเคลียโซนก่อน ความซิบหายกำลังมาเยือน 555



ทำดอกไม้ไฟพร้อมกันไฟต่างกันจบไม่พร้อมกัน อันนี้เกรดเริ่มเยอะดี ขาวเขียวมืง



ใหญ่เลยอันนี้กุจอง



ทำใบใหม่ก็เริ่มสวยงาม



ทยอยตัดมาลองที่ละซอกก็ได้เนาะไม่ต้องตัดทั้งต้น แต่นี่ตัดแบ่งทั้งต้น ร้อนเงินค่าไฟ



ภาพรวมขาวดีสำหรับกู แต่คงยังไม่พอ



ตัวอย่างไม่ดินะครับ อันนี้ทดลองปลูกแบบแออัดเพราะอัด co2 แต่ผลคือแสงน้อยไปได้ไม่ค่อยดีทดลองปริมาณต่อพื้นที่ในกรณีอัด ๆ กัน



ชำใหม่ไม่พัก



ก่อนตัด



ลืมนิเวศน์ดินเพ่งถ่ายที่หลังไม่ได้ค่าโฆษณา 555



ค่าแอร์แพงพยายามใช้พื้นที่ให้คุ้มกลายเป็นผลเสียคือโรคระบาด



โซนชำไม่เป็นไรมันเล็กอยู่ไม่อัดกัน และที่สำคัญยังไม่มีเหอป็นล่อแมลงมาแดก 555



รอบนี้ชักเริ่มดีเกรดสวยเขียว ดีนี้กว่าของคุณคนเดียวคนอื่นอาจจะไม่เข้าใจมีอใหม่ 555 อย่างน้อยก็ดีกว่าปลูกแดดวะ



ขอไปใช้เป็นยารักษาชีวิตนะครีบ แอบเอาไปขาย จะได้มีข้าวกิน ค่าไฟกินค่าข้าวหมดไปแล้ว 555



และแล้วความซบหายก็มา 555 หอมจนไรแตกยากห้ามใจ ว่า ๆ ไปก็ไม่อะไรมากแบ่งกันกิน



มีไรแดงแต่ดอกไม้ก็ยังเกิร์ตบาน



ปิดเคลียห้องย้ายทำใบที่ห้องอื่น



ตากไว้เตรียมตัดแต่งเศษใบคราวนี้ รวบรวมยย 555 หลงคิดเอาเอง



ต้นชำลือกนี้ย้ายมาใหม่กุกunyaแม่ง บอกตรง ๆ แล้วก็ตัดทิ้งไป เยอะ เหลือกไว้ชำใหม่ เปลี่ยนไประบบน้ำดีกว่า



ได้อยู่ ๆ ๆ ง่าย ๆ



เริ่มจัดเรียงใหม่ห่างกัน โซเซียดิสแต้นซิ่ง 555 เห็นรูปแล้วคิดถึงคิมมิดกู หายไปไหนวะหาไม่เจอ



การทดลองก็ดำเนินต่อไป ที่ห้องทดลองใหม่ ช้าง ๆ ห้องเดิม 555



ย้ายกลับเข้าแอร์



เริ่มปลูกต้นไม้ลดความร้อน ประหยัดค่าแอร์



ทำดอกปลุกดินล็อตสุดท้าย จำได้ว่าได้ไม่จบรื้อก่อน



ปลูกรุ่นนี้เริ่มมา แจ่ม ๆ เลย



พอจะออกดอกคราวนี้เก็บดี ๆ ไว้ใช้เองไม่ขายละ



แต่ก็ต้องเอาไปขายต่อทุน จนเจอดำรวจกำลังล็อกยาต่อหน้าต่อตา หลอนแตกไปเลย 555 ก็บูชาห่อปี่ดเดียว ล็อกคอชะ
ยังกะนักมวยปล้ำ WWF 555



ปลูกน้ำอย่างเดียว ดูจากใบนี้มันพันธุ์เดิมปะวะ 555 ใหญ่โตอลังการ



ไล่ปลุกดินละเอียด แฉะเต็มดินเลย



ปลูกลงน้ำอย่างเดียวพอ



กระบวนการเหมือนเดิม ไม่ต้องรดน้ำต้นไม้ วัดค่าน้ำปรับน้ำแทน ยังไม่ใช้ปุ๋ย AB ใช้ปุ๋ยมั่วเลย



เกร็ด ๆ ๆ ๆ



ต้นไม้ดาดฟ้าพระเอกตัวจริงมาแล้ววววว



เริ่มใหม่



ตาก วนๆ ไป



ออกดอกรอบใหม่ เปลี่ยนไฟ Leaf5 ไม่ได้ค่าโฆษณา นะ ได้คุยกะผู้ผลิตมา เลยอยากลอง



ทริมหลังเดาะ



เก็บศูนย์อากาศ



ทดลองเก็บยาว นี่ก็สองปีแล้วชินะยังเหมือนเดิม



ปลูกเล่น ๆ ไม่หวังขายสบายใจ สบายตัว



ป่าจำลองใน กระถาง ความหลากหลายทางชีวภาพที่ค้นพบเจอ



แมลงช่วงแมงละ แอร์ก็ช่วงแมงละ ปลุกแบบอึดถึกทน ได้ผลเหมือนกัน เมาเหมือนกัน แต่ไม่สวยงามขายได้ราคา



ลือตสุดท้ายละดูต้นไม้ที่ 555 หลังจากนี้เข้าไว้แจกพอ ภูบรรลุละ



โลกในความรู้ โทะะปกป้องพืช โมะะในชาติหน้าที่ได้กลับมาเกิดใหม่ถ้าทำได้ดีพอคือ ส่งต่อตัวตน



มีแสงก็ไม่เห็นเป็นไร ตายก็ปลูกใหม่ ประสิทธิภาพคือสิ่งสำคัญ



ดอกขาวเหมือนกัน เหมือว่าเปิดแอร์ จำไม่ได้นานละ



บรรลู่ทางแห่งมาร คือ เข้าใจในค่าของพืช และ หน้าที่ของตนเอง คือ เกิดมาเพื่อมีเวลา หา ความรู้ และ พืช แจกจ่ายให้ทุกคนที่เมตตาสละเวลา มารับฟัง พอเพียงพอใจที่ได้เกิดมา อยากกลับมาเกิดใหม่ละลึกได้ว่าเป็นร่างแยกหนุมาร มารบดี
อวตารภาคต่อไป 555 โปรแกรมเมอร์สติแตกเขียนไวรัสสมองคน

www.tre-ant.com

www.facebook.com/thetomed

